

การพัฒนารูปแบบในการจัดตั้งโรงเรียนนานาชาติที่บางแสน จังหวัดชลบุรี*

A Purpose Model of Establishment for International School in Bangsaen Chon-Buri Province

สายสุนีย์ หาญชนะพล**

ดร.ธร สุนทรายุทธ***

ดร.พงศ์เทพ จิระโร****

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบการจ้ดตั้งโรงเรียนนานาชาติที่บางแสน จังหวัดชลบุรี โดยการใช้เทคนิคการวิจัยอนาคต (EDFR) ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการจ้ดตั้งโรงเรียนนานาชาติที่บางแสน จังหวัดชลบุรี ทั้ง 3 ด้านมีดังนี้ ด้านคุณลักษณะทางกายภาพ โรงเรียนก่อตั้งในบริเวณที่มีสภาพแวดล้อมดีและมีการคมนาคมสะดวก มีสิ่งก่อสร้างคำนึงถึงความปลอดภัย สร้างสรรค์และใช้งานได้จริง ในบรรยากาศของความเป็นธรรมชาติ และให้ความรู้สึกอบอุ่นเหมือนบ้าน มีห้องประกอบการต่าง ๆ ครบถ้วน จัดห้องเรียนและพื้นที่โดยรอบให้กระตุ้นและเอื้อต่อการเรียนรู้โดยเน้นธรรมชาติผสมผสานกับความโดดเด่นของบางแสน เช่น องค์กรความรู้ หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางทะเล และจัดบริการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของนักเรียนอย่างแท้จริง ขนาดของโรงเรียนสอดคล้องกับความพร้อมและนโยบายของผู้ก่อตั้ง โดยมีอัตราส่วนของนักเรียนต่อห้องเรียนตามเกณฑ์กำหนดเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการบริหารจัดการ ผู้อำนวยการเป็นผู้บริหารจัดการด้านวิชาการ ผู้จัดการเป็นผู้บริหารจัดการทั่วไป มีตัวแทนครูและผู้ปกครองในคณะกรรมการบริหารโรงเรียน โดยให้บุคคลากร ทุกคนตระหนักถึงนโยบายของโรงเรียน รู้จักขอบเขตการทำงานและปฏิบัติตาม เพื่อที่ทุกฝ่ายก้าวไปในทิศทางเดียวกันและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ให้พิจารณาคุณสมบัติของทุกตำแหน่งทั้งความรู้ ความสามารถ (IQ) ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และด้านศีลธรรม (MQ) โดยเก็บค่าธรรมเนียม การเรียนต่ำ ในขณะที่โรงเรียนยังสามารถดำเนินกิจการได้ ด้านคุณภาพกำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ ผ่านการเรียนและการเล่น ผ่านศิลปะ ดนตรีและกีฬา ผู้สำเร็จการศึกษามีความพร้อมทุกด้าน และพร้อมในการเรียนระดับชั้นต่อไป

คำสำคัญ: โรงเรียนนานาชาติ/ รูปแบบ/ การจ้ดตั้ง

*วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***รองศาสตราจารย์ ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

****อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

This research aims to study factors of establishing an international school in Bangsaen Chonburi province with Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR). The results showed that there were three models to consider in establishing an international school in Bangsaen Chonburi province.

The first factor concerns the environmental factors: The school should be found in a good location and have convenient transportation. The construction should be secure, creative, hospitable, and in a natural atmosphere. The school should have enough operational room and area to facilitate student learning and emphasize integration between natural elements of the Bangsaen area, such as sea or marine symbols. Appropriate services should be arranged for the benefit of the students. The school size should be established according to the founder's readiness and policy, and also the student-classroom ration will depend on the principles of educational efficiency.

The second factor concerns school management: The school director will manage academics, while the school manager will work on general management and also have teachers and parents in a representative school board. Everyone will be aware of school policy, to know and observe their own terms of reference in order to head in the same direction and complete school objectives. Personnel qualifications will be considered in terms of intelligence, emotional intelligence, and moral quotient. The tuitions fees should be determined as low as the school can operate.

The third factor is educational quality: Learner development activities should be assigned according to school objectives in order to prepare the readiness of students in mind, body, intelligence, emotional, social, and spiritual growth by learning and playing through art, music, and sports. Graduates should be ready in every aspect for the next learning level.

Keywords : International School/ Model/ Establishment

บทนำ

การศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการศึกษาที่สำคัญมาก เราจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาของเด็กตั้งแต่ระดับปฐมวัย เนื่องจากเด็กปฐมวัยพร้อมที่จะเรียนรู้ได้มาก หากถูกปลูกฝังอย่างเป็นระบบก็จะทำให้พัฒนาการทางสมองและปัญญาถูกใช้อย่างเต็มศักยภาพในวัยเด็ก ซึ่งบางอย่างนั้นไม่สามารถได้รับการพัฒนาหรือพัฒนาได้ยากเมื่อเด็กโตขึ้น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2543, หน้า 112)

เนื่องจากกระแสของความเป็นสากลทำให้ประเทศไทยต้องมีปฏิสัมพันธ์แทบทุกด้านกับต่างประเทศ ทั้งทางด้านการศึกษา การค้า การลงทุน หรือแม้แต่การบันเทิง ซึ่งทำให้ประเทศต้องปรับตัวและสิ่งที่เป็นผลตามมาก็คือความรู้ที่เป็นสากล การสื่อสารโดยใช้ภาษาสากลโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ การศึกษาต้องสร้างคนไทยให้พร้อมแข่งขันระดับโลกซึ่งจะรุนแรงขึ้นตามอิทธิพลกระแสการเปิดเสรีสินค้าและบริการของไทย (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2543, หน้า

124) และในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) โดยในกฎบัตรอาเซียนมาตราที่ 34 ระบุให้ใช้ภาษาทำงานของอาเซียนคือภาษาอังกฤษ (The working language of ASEAN shall be English) ภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องจำเป็นตั้งนั้นเมื่อกระแสโรงเรียนนานาชาติได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่เปิดโอกาสให้สามารถจัดตั้งและดำเนินการโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยได้อย่างเสรีการวางเป้าหมายที่จะผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากความต้องการของผู้ปกครองที่ประสงค์จะให้บุตรหลานมีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพและมาตรฐานเพียงพอที่จะแข่งขันในสังคมโลกแห่งโลกาภิวัตน์ได้ ประกอบกับค่าใช้จ่ายต่อคนในหนึ่งปีการศึกษาก็ยังถูกกว่าการส่งบุตรหลานไปเรียนต่างประเทศด้วย (วิลาวลัย มาคุ้ม, 2553) แต่ค่าธรรมเนียมของโรงเรียนนานาชาติยังคงสูงเมื่อเปรียบเทียบกับค่าครองชีพโดยรวมของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องมองหาช่องทางการศึกษาที่เก็บค่าธรรมเนียมไม่สูงเกินไปหรือต่างจากโรงเรียนเอกชนมากนัก ซึ่งเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษา (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2543, หน้า 124)

ปัจจุบันมีโรงเรียนนานาชาติระดับปฐมวัยในจังหวัดชลบุรีอยู่ทั้งหมด 5 แห่ง โดยตั้งอยู่ในเขตพัทยา 4 แห่ง และอำเภอศรีราชา 1 แห่ง (กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ: ข้อมูลล่าสุด พฤษภาคม 2556) จากการประเมินเบื้องต้นพบว่าไม่มีโรงเรียนนานาชาติระดับปฐมวัยที่ตั้งอยู่ในอ.เมือง จังหวัดชลบุรี

การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัยไม่จำเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรูปแบบของโรงเรียนนานาชาติ ค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงเกินไปซึ่งเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษา (สนาน ลิปิเสวตกุล, 2547, หน้า 77) ตามความจำเป็นของกระแสของยุคแห่งความเป็นสากล การศึกษาที่มีเป้าไม่ตรงกับความต้องการ

ของสังคมเป็นความด้อยที่ต้องการการเปลี่ยนแปลง (รังสรรค์ ธาระพรพันธ์, 2544, หน้า 7-11) และด้วยสภาพดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนารูปแบบความเป็นไปได้ในการจัดตั้ง โรงเรียนนานาชาติที่บางแสน จังหวัดชลบุรี

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้เทคนิคการวิจัย EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) คือ กำหนดและเตรียมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง (Purposive sampling) 18 ท่าน โดยมีคุณสมบัติตามข้อใดข้อหนึ่งดังนี้ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาที่ใช้ภาษา อังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอนเป็นหลัก เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาที่จัดตั้งภายใต้มูลนิธิทางศาสนาคริสต์ เป็นนักวิชาการมหาวิทยาลัยผู้มีประสบการณ์ในการบริหารการศึกษานานาชาติ เป็นผู้ปกครองนักเรียนที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนที่โรงเรียนนานาชาติทำการ สัมภาษณ์ (EDFR รอบที่ 1) ซึ่งลักษณะการสัมภาษณ์และขั้นตอนคล้าย EFR แต่ EDFR มีความยืดหยุ่นมากกว่าวิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เพื่อสร้างเครื่องมือสำหรับทำเดลฟาย (EDFR รอบที่ 2, 3) และเขียนรูปแบบในการจัดตั้งโรงเรียนนานาชาติที่บางแสน จังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยได้พัฒนารูปแบบในการจัดตั้งโรงเรียนนานาชาติที่บางแสน จังหวัดชลบุรี ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะทางกายภาพที่ดินต้องตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ตั้งอยู่บนถนนหรือในซอยที่มีการคมนาคมสะดวกไม่อยู่ใกล้อุตสาหกรรมหรือใกล้สถานที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น ผับบาร์ต่างๆ มีรั้วมีแบบแปลน การก่อสร้างให้ความรู้สึกอบอุ่นเหมือนบ้าน ที่สามารถเสริมสร้างจินตนาการและใช้งานได้จริง วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการก่อสร้างมีความปลอดภัยต่อเด็กอาคารเรียน อาคาร

ประกอบห้องปฏิบัติการ ห้องบริการสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและห้องเรียนมีลักษณะที่กระตุ้นและเอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นธรรมชาติผสมผสานกับความโดดเด่นของบางแสน เช่น องค์ความรู้หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางทะเล มีความเพียงพอและเหมาะสมของพื้นที่ใช้สอยและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับศิลปะ ดนตรีกีฬาการเล่นทั้งกลางแจ้งและในร่ม มีความเพียงพอและเหมาะสมของอาหารของว่าง น้ำดื่ม น้ำใช้ ห้องน้ำ ห้องส้วมรวมถึงอุปกรณ์การนอน มีความสะอาด ความสะดวกสบายเทคโนโลยี มีการรักษาพยาบาลการตรวจสุขภาพและประกันอุบัติเหตุ ด้านการบริหารจัดการนั้น โรงเรียนมีขนาดตามความพร้อมและนโยบายของผู้ก่อตั้งโรงเรียนผู้บริหารมีความเชื่อมโยงกับครู และบุคลากรอื่น ๆ ตามความสัมพันธ์คือ ผู้อำนวยการ (ครูใหญ่) บริหารจัดการด้านวิชาการ ผู้จัดการบริหารจัดการทั่วไปมีตัวแทนครูและผู้ปกครอง ในคณะกรรมการบริหารโรงเรียน มีผู้ทรงคุณวุฒิที่หลากหลาย เช่น นักกฎหมาย นักโภชนาการ นักจิตวิทยาเด็ก นักศาสนศาสตร์ ครูและครูผู้ช่วยจะเป็นผู้ประสานงานหลักกับผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาเมื่ออาชีพและมีจำนวนเพียงพอมีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีภาระงานเหมาะสม ผู้ก่อตั้งโรงเรียนเป็นผู้กำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียนตั้งแต่แรกบุคลากรทุกตำแหน่งจะมีความรู้ตามสายงานหรือมีประสบการณ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด เป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็ก มีคุณธรรมและจริยธรรมรักเด็กและมีความปรารถนาให้เด็กประสบความสำเร็จ ผู้อำนวยการ/ผู้จัดการมีความเป็นผู้นำที่ดีพัฒนาได้ มีความคิดสร้างสรรค์ ครูผู้สอนหลักจะเป็นเจ้าของภาษามีสุขภาพจิตดี ฝ่ายธุรการและครูจะมีมนุษยสัมพันธ์ดีสามารถสื่อสารได้ชัดเจน ค่าเล่าเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ก่อตั้ง คือ กำหนดค่าเล่าเรียนในอัตราที่ไม่สูงเกินไป ในขณะที่ยังสามารถบริหารจัดการและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนได้ ด้านคุณภาพของโรงเรียน ได้แก่ มีกิจกรรมเตรียมความพร้อมครบทุกด้านคือทางด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณซึ่งเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างทักษะชีวิต

ทัศนคติ ลักษณะนิสัยที่ดีระเบียบ ความรับผิดชอบความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จินตนาการและสมาธิ รู้จักการเข้าสังคมปลูกฝังจิตสาธารณะและหน้าที่ของพลเมืองผ่านศิลปะดนตรี กีฬาผ่านการเล่นและสิ่งแวดล้อมมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษพื้นฐานในชีวิตประจำวัน อ่านออกเขียนได้ตามสมควร มีทักษะคณิตศาสตร์พื้นฐาน โดยใช้รูปธรรมได้รู้จักการอ่าน มีความพร้อมในการเรียนระดับชั้นต่อไป ชอบไปโรงเรียน มีความสุขกับการเรียน มีความประพฤติดี กิริยามารยาทดี มีน้ำใจ มีคุณธรรมและจริยธรรม

อภิปรายผล

ความประทับใจแรกของผู้ปกครองเมื่อมาถึงโรงเรียน คือ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนลักษณะภายนอกที่สามารถสังเกตเห็นได้ด้วยตาเปล่าหรือสัมผัสได้ ไม่ว่าจะเป็นบรรยากาศ สถาปัตยกรรม สื่อการเรียนการสอนในโรงเรียน บริการต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกให้บุตรหลาน “ความสะอาดและปลอดภัย” เป็นสิ่งสำคัญของโรงเรียนอนุบาลที่ต้องให้ความสำคัญที่ติดต้องตั้ง อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ตั้งอยู่บนถนนหรือในซอยที่มีการคมนาคมสะดวก ซึ่งเป็นการเพิ่มความ ปลอดภัยให้กับเด็กหากมีเด็กเล็ดลอดออกจากโรงเรียน นอกจากการมีรั้วที่แข็งแรงเพื่อความปลอดภัยที่ติดไม่ควรเป็นที่น้ำท่วมขัง ซึ่งขัดต่อสุขลักษณะและอนามัยของนักเรียน ไม่อยู่ใกล้โรงงานอุตสาหกรรมซึ่งอาจก่อมลภาวะทางเสียง กลิ่นที่ไม่พึงประสงค์ หรืออยู่ใกล้สถานที่อันไม่เหมาะสมแก่กิจการ เช่น ผับ บาร์ สดกคล้องกับ วารุณี อัสวโกทิน (2531, หน้า 23-24) ตำแหน่งที่ตั้งควรมี บรรยากาศเงียบสงบ ปราศจากมลภาวะ มีแบบแปลนการก่อสร้างที่ให้ความรู้สึกอบอุ่นเหมือนบ้าน สามารถเสริมสร้างจินตนาการและใช้งานได้ง่าย วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการก่อสร้างมีความปลอดภัยต่อเด็ก ไม่ว่าจะเป็นอาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องปฏิบัติการ ห้องบริการ สดกคล้องกับ วารุณี อัสวโกทิน (2531, หน้า 23-24) การจัดสถานที่และสิ่งแวดล้อม

ให้เหมาะสมกับวัยและขนาดร่างกายของเด็ก เพื่อความสะดวกในการใช้งานและเป็นการลดอัตราการเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ สอดคล้องกับประเสริฐ สมะลาภา (2543, หน้า 12) โรงเรียนที่ดีต้องมีอาคารสถานที่ที่เพียงพอ จัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนและปลอดภัย สอดคล้องกับ สุนน อมรวิวัฒน์ (2544, หน้า 1) โรงเรียนเป็นแหล่งส่งเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาการให้เด็ก มิได้จัดตั้งขึ้นเพื่อสอนหนังสือเพียงอย่างเดียว แต่มีหน้าที่ที่จะจัดสิ่งแวดล้อม บรรยากาศ และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการทุกด้านของเด็ก สอดคล้องกับชนาทิพย์ จุตระกูล และคณะ (2536, หน้า 224) การจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศ ส่งเสริมการเรียนรู้ในลักษณะที่กระตุ้นและเอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ให้เน้นธรรมชาติ มีพื้นที่สีเขียวผสมผสานกับความโดดเด่นของบางแสน เช่น องค์ความรู้หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางทะเล ให้จัดห้องประกอบการอย่างเพียงพอและเหมาะสม มีพื้นที่ใช้สอยและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับศิลปะ ดนตรี กีฬาที่หลากหลาย รวมถึงการเล่นกลางแจ้งและในร่ม เพื่อที่เด็กจะเรียนรู้ผ่านการเล่น อีกทั้งอุปกรณ์การนอน สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2555) เด็กในระดับปฐมวัยนั้นต้องมีการพัฒนาครบทั้ง 5 ด้าน การนอนพักผ่อนในเวลากลางวันของเด็กเป็นสิ่งสำคัญต่อพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สติปัญญาของเด็กในขณะที่ สุนน อมรวิวัฒน์ (2544, หน้า 1) โรงเรียนมีหน้าที่จัดสิ่งแวดล้อม บรรยากาศและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการทุกด้านของเด็ก ซึ่งโรงเรียนจัดเตรียมอุปกรณ์การนอนสร้างบรรยากาศในห้องเรียนด้วยการลดแสงสว่างปิดประตู ปิดไฟปิดม่านและเปิดเพลงบรรเลงเบา ๆ ให้ฟังเพื่อช่วยให้เด็กหลับได้ง่ายขึ้น มีความเพียงพอและเหมาะสมของห้องน้ำ ห้องส้วม มีความเพียงพอและเหมาะสมของอาหาร ของว่าง น้ำดื่ม น้ำใช้ สอดคล้องกับ ลัดดา เหมาะสุวรรณ (2557) โรงเรียนเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญมากกับสุขภาวะของเด็ก การจัดการอาหารและสิ่งแวดล้อมอื่นในโรงเรียนมีอิทธิพลสูงต่อภาวะโภชนาการ

และนิสัยการกินของนักเรียน หากต้องการส่งเสริมให้เด็กนักเรียนมีโภชนาการสมวัย พร้อมสำหรับการพัฒนาสติปัญญาให้เต็มศักยภาพ มีความสะดวกสบายและเทคโนโลยี สอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2534, หน้า 44) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการเป็นสิ่งสำคัญที่โรงเรียนจำเป็นต้องคำนึงถึง และสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2550, หน้า 37-56) พฤติกรรมผู้บริหารที่ดีจะส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ สร้างความปลอดภัยต่อสุขภาพร่างกายแก่เด็ก ได้แก่ การรักษาพยาบาลการตรวจสุขภาพและประกันอุบัติเหตุสอดคล้องกับ ชนาทิพย์ จุตระกูล และคณะ (2536, หน้า 224) เด็กอยู่ที่โรงเรียนอย่างน้อย 6-8 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งเด็ก ๆ สามารถเกิดอุบัติเหตุหรือมีอาการไม่สบายมาจากที่บ้าน มีการติดต่อโรคต่าง ๆ จากเพื่อน ครูจึงมีบทบาทหน้าที่ในการตรวจสุขภาพของเด็กทุกเช้า ดูแลความปลอดภัยและช่วยเหลือเด็กที่เจ็บป่วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนในการพัฒนาการเรียนรู้และทำให้ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นกับสถานศึกษาที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียน และให้ไปไปตามกระทรวงศึกษาธิการ (2546) ที่กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งและดำเนินกิจการโรงเรียนนานาชาติ เพื่อให้โรงเรียนนานาชาติมีคุณสมบัติและมีมาตรฐานที่สูงขึ้น

การบริหารจัดการใช้กรอบการบริหารของสถานศึกษาที่เป็นโรงเรียนภายใต้มูลนิธิทางคริสต์ศาสนา โดยนำหลักการคดิธรรมตามครรลองคริสต์ศาสนามาบูรณาการเข้ากับการดำเนินงานด้านต่าง ๆ และจัดการศึกษาในลักษณะที่มีความอบอุ่นคล้ายบ้าน ในอัตราส่วนของครูต่อนักเรียนที่พอเหมาะ สอดคล้องกับ ประเสริฐ สมะลาภา (2543, หน้า 12) โรงเรียนที่ดีต้องมีทิศทางการจัดการศึกษาที่ชัดเจน ผู้บริหารครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องมีอาชีพและจำนวนเพียงพอ มีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีภาระงานเหมาะสม ผู้อำนวยการ (ครูใหญ่) เป็นผู้ถ่ายทอดวิสัยทัศน์เป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินการต่าง ๆ มีอำนาจในการตัดสินใจและประสานงานกับทุกฝ่ายเป็น

ตัวแทนของโรงเรียนต่อชุมชน เป็นผู้บริหารจัดการด้านวิชาการคุณภาพการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและกิจกรรมสอดคล้องกับพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 หมวดที่ 2 ส่วนที่ 1 มาตรา 39 ผู้อำนวยการมีหน้าที่และความรับผิดชอบดูแลงานด้านวิชาการของโรงเรียนสอดคล้องกับสายชน หมวกเหล็ก (2542, หน้า 28) ผู้บริหารจะต้องเตรียมการสิ่งต่าง ๆ ไว้อย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่จุดหมายเป็นคนดีมีคุณภาพตามที่สังคมต้องการ ผู้บริหารต้องมีความรู้ ศึกษางานพัฒนาและการนิเทศครู สอดคล้องกับข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา (2550, หน้า 42) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ ผู้จัดการบริหารจัดการทั่วไป ได้แก่ ธุรการ การเงิน บัญชี การตลาดประชาสัมพันธ์ บุคลากร อาคาร สถานที่สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 หมวดที่ 2 ส่วนที่ 1 มาตรา 40 ให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งผู้จัดการคนหนึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบดูแลด้านงบประมาณและการบริหารงานทั่วไปของโรงเรียน มีตัวแทนครูและผู้ปกครองในคณะกรรมการบริหารโรงเรียนและมีผู้ทรงคุณวุฒิที่หลากหลาย เช่น นักกฎหมาย นักโภชนาการ นักจิตวิทยาเด็ก นักศาสนศาสตร์ สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 หมวดที่ 2 ส่วนที่ 1 มาตรา 30 ให้โรงเรียนมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วยผู้รับใบอนุญาตผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครูและผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ ในมาตรา 31 คณะกรรมการมีหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนครูเป็นผู้สอนทักษะพื้นฐานและสร้างระเบียบวินัยให้แก่เด็กครูและครูผู้ช่วยจะเป็นผู้ประสานงานหลักกับผู้ปกครองทั้งในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นการสื่อสาร 2 ทาง

ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาเด็กนักเรียนไปพร้อม ๆ กันทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน สอดคล้องกับ ชนาทิพย์ จุตระกูล และคณะ (2536, หน้า 224) ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำเด็กและผู้ปกครอง สอดคล้องกับ ยนต์ ชุ่มจิต (2531, หน้า 49-55) ครูสามารถสร้างมนุษย์สัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น แจกผลการเรียนหรือความเจริญก้าวหน้าของศิษย์ให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบเป็นระยะ ๆ ติดต่อกับผู้ปกครองเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาในกรณีที่ศิษย์มีปัญหาทางการเรียน ความประพฤติ สุขภาพ และอื่น ๆ ครูและครูผู้ช่วยดูแลความปลอดภัยของนักเรียนในชั้น สอดคล้องกับ ประเสริฐ สะมะลาภา (2543, หน้า 12) นักเรียนในโรงเรียนจะมีความปลอดภัย ครูผู้ช่วยช่วยให้การเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างราบรื่นสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 หมวดที่ 2 ส่วนที่ 1 มาตรา 42 ให้โรงเรียนจัดให้มีครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนให้เพียงพอแก่การจัดการศึกษาและมีจำนวนที่เหมาะสมกับนักเรียน สอดคล้องกับ ชนาทิพย์ จุตระกูล และคณะ (2536, หน้า 224) ครูเป็นผู้มีหน้าที่ในการอบรมดูแลและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกิจวัตรประจำวันของเด็กที่เคยปฏิบัติที่บ้านมาสู่ระบบ ที่มีระเบียบแบบแผนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2540, หน้า 6-8) ว่าด้วยจรรยาบรรณครู พ.ศ. 2539 ครูต้องอบรมสั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้แก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถ บุคลากรทุกตำแหน่งจะมีความรู้ตามสายงานหรือมีประสบการณ์ตามเกณฑ์ที่กำหนดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจัดตั้งโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ของโรงเรียนนโยบายพิเศษ (2546) เป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็กมีคุณธรรมและจริยธรรมรักเด็กและมีความปรารถนาให้เด็กประสบความสำเร็จสอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2534, หน้า 44) สภาพแวดล้อมเป็นสภาวะรอบตัวมนุษย์นั้น มีผลต่อการเจริญเติบโตทางร่างกาย สติปัญญา ความเชื่อ แนวคิด และลักษณะนิสัยส่วนรวม และสำหรับเด็กนักเรียนนั้น บุคลากรภายในโรงเรียนทั้งที่ทำหน้าที่สอนให้การศึกษา

อบรมโดยตรงและทำหน้าที่ให้บริการต่าง ๆ นับตั้งแต่ ครูใหญ่ ครูประจำชั้น คนงาน ภารโรง จะมีส่วนสำคัญในการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก เนื่องจากเด็กเรียนรู้และปฏิบัติตามตัวอย่างของบุคลากรที่แวดล้อมเด็กนั่นเอง ซึ่งข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ (2550, หน้า 38) ครูต้องประพฤติตนให้เหมาะสมกับสถานภาพและเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งกาย วาจาและใจ ผู้อำนวยการ/ผู้จัดการมีความรู้ความสามารถทางด้านการจัดการบริหารสถานศึกษาปฐมวัยมีความเป็นผู้นำพัฒนาได้ ผู้อำนวยการและครูทุกคนเห็นคุณค่าและรักในวิชาชีพ สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2550, หน้า 37-56) ผู้อยู่ในวิชาชีพจะต้องมั่นใจ ในการประกอบวิชาชีพนี้ด้วยความรักและชื่นชมในความสำเร็จของวิชาชีพ ครูผู้สอนหลักจะเป็นเจ้าของภาษา สอดคล้องกับ แพทริเซียคัลล์ (2552, ASTV) ค้นพบความมหัศจรรย์ของสมองเด็กที่สามารถเรียนรู้ ภาษาได้มากกว่า 1 ภาษา ตั้งแต่ช่วงแรกเกิดถึง 7 ปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดช่วงวัยอนุบาลจึงเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการกระตุ้นพัฒนาการของสมอง โดยเฉพาะเรื่องการพูดและออกเสียงในสำเนียงที่ถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้ยิน ดังนั้นสำหรับช่วงเริ่มต้นจึงควรเริ่มจากสิ่งที่เป็นพื้นฐานจากครูเจ้าของภาษา แล้วจึงค่อย ๆ รู้จักกับสำเนียงอื่น ๆ เมื่อเติบโตขึ้น ครูมีความสามารถและจิตวิทยาในการสอนเด็กเล็กมีสุขภาพจิตดี สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2550, หน้า 37-56) จรรยาบรรณต่อผู้เรียนนั้น ครูจะต้องตั้งใจถ่ายทอดวิชาการ พยายามที่จะทำให้ลูกศิษย์เรียนด้วยความสุขเรียนด้วยความเข้าใจและเกิดความมานะพยายามที่จะรู้ในศาสตร์นั้นรัก เมตตาเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ไม่หลงโทษศิษย์อย่างไม่เหมาะสมจากผลการวิจัยของกรมวิชาการ ปี 2535 พบว่าเด็กมาโรงเรียนแล้วมีความสุขเกิดจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ มาโรงเรียนแล้วรู้สึกอบอุ่น สบายใจ รักครูเพราะครูใจดี ฝ่ายธุรการและครูจะมีมนุษยสัมพันธ์ดีและสามารถสื่อสารได้ชัดเจนซึ่งปัจจัยที่ผู้ปกครองเลือกโรงเรียนให้กับลูกที่สำคัญไม่น้อยกว่าด้านอื่น ๆ คือ ด้าน

บริการและด้านชื่อเสียงด้านครู สำหรับด้านค่าเล่าเรียนให้ไปไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ก่อตั้ง คือการแบ่งปันกำหนดค่าเล่าเรียนในอัตราที่ ไม่สูงเกินไป ในขณะที่ยังสามารถบริหารจัดการและดำเนินและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนได้ ซึ่งเป็นการสำแดงความรักตามแบบอย่างพระเยซูคริสต์เป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาต่อเด็กในชุมชนอย่างแท้จริง ในขณะที่ระบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าธรรมเนียมอื่น พ.ศ. 2549 ข้อ 5 อนุญาตให้โรงเรียนเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าธรรมเนียมอื่นเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาหรือค่าธรรมเนียมอื่นได้ตามเห็นสมควร โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินการระบบการเรียนการสอนที่โรงเรียนจัดให้และภาระผู้ปกครอง

คุณภาพของโรงเรียนเป็นผลมาจากการจัดการศึกษาที่มีการทำงานเป็นระบบ มีวิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์ที่มีการวางแผนและดำเนินงาน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ อีกทั้งเป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม สอดคล้องกับ สายชน หมวกเหล็ก (2542, หน้า 28) ผู้บริหารจะต้องเตรียมการสิ่งต่าง ๆ ไว้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่จุดหมายเป็นคนดีมีคุณภาพตามที่สังคมต้องการ มีกิจกรรมที่เสริมสร้างทักษะชีวิต ทักษะคิด ลักษณะนิสัยที่ดีมีระเบียบความรับผิดชอบความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จินตนาการและสมาธิ สอดคล้องกับ บุญบง ดันดวงศ์ (2252) การศึกษาคควมีความมุ่งหมายที่จะดึงศักยภาพซึ่งแฝงเร้นอยู่ในตัวเด็กแต่ละคนให้แสดงออกมาในเชิงสำนึกและจิตวิญญาณการกระทำใด ๆ อันแสดงถึงคุณลักษณะที่ดั่งงามในเชิงสำนึกของเด็กวัย 7 ปีแรกส่วนใหญ่เกิดจากความเคยชินเป็นการปฏิบัติซ้ำ ๆ ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีกับเด็กช่วยให้มนุษย์บรรลุศักยภาพสูงสุดที่ตนมีโดยเน้นในเรื่องจิตวิญญาณความรู้สึก เน้นการสร้างเจตคติในตัวเด็กสอดคล้องกับ ชนาทิพย์ จูตระกูล และคณะ (2536, หน้า 224) ครูจะต้องอบรมสั่งสอนและฝึกพฤติกรรมเด็ก ซึ่งจัดในลักษณะกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้เด็กเรียนรู้จัก

การเข้าสังคมเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีปลูกฝังจิตสาธารณะ และหน้าที่ของพลเมืองเนื่องจากจิตสาธารณะเป็นสิ่งที่เกิดจากการฝึกอบรมตั้งแต่วัยเด็ก โดยเริ่มจากฝึกระเบียบวินัย ให้มีความรับผิดชอบตามวัย ให้เรียนรู้ผ่านการสั่งสอน ฝึกฝนจากบุคคลและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นกฎธรรมชาติของการอยู่ร่วมกันในสังคม เช่น ทิ้งขยะลงถังทุกครั้งพัฒนาจิตสาธารณะ โดยให้มีกิจกรรมและใช้สิ่งของร่วมกัน ดูแลทรัพย์สินสมบัติส่วนรวมและมีน้ำใจแบ่งปันซึ่งกันจะเป็นตัวอย่างที่ดีเนื่องจากการเสริมสร้างจิตสาธารณะเกิดขึ้นจากการคลุกคลีอยู่กับความถูกต้อง การปลูกฝังอบรม การฝึกปฏิบัติ การได้เห็นตัวอย่างที่ชวนให้ประทับใจ ปัจจัยเหล่านี้จะค่อย ๆ โน้มนำใจของเด็กให้เกิดจิตสำนึกที่ถูกต้องและการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านศิลปะ ดนตรี กีฬา การเล่นและสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับ บุษบง ตันติวงศ์ (2552) จัดกิจกรรมสำหรับเด็กโดยสร้างสมดุลระหว่างวิชาการ ศิลปะและการฝึกฝนด้านการปฏิบัติจะมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษพื้นฐานในชีวิตประจำวัน อ่านออกเขียนได้ตามสมควรมีทักษะคณิตศาสตร์พื้นฐาน เช่น นับเลขได้ บวก ลบ โดยใช้รูปธรรมได้สอดคล้องกับ รูดอล์ฟฟัสไตเนอร์ (2552) เด็กมีความเข้าใจจากการเรียนรู้ในเชิงเขาวนปัญญาหรือสิ่งที่เป็นนามธรรมค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่เด็กจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดโดยผ่านรูปธรรม การปฏิบัติหรือลงมือกระทำด้วยตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจในเชิงเขาวนปัญญาภายหลัง ผู้สำเร็จการศึกษาจะรู้จักการอ่านสอดคล้อง กับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555) วิธีปฏิบัติที่ดีระดับปฐมวัยควรที่จะพัฒนา ทักษะภาษาและนิสัยรักการอ่านในขณะที่ วารุณี อัสวโกกิน (2531, หน้า 23-24) โรงเรียนควรมี อุปกรณ์การสอนครบทั้งสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือเด็ก นิทาน ที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็กให้มีความพร้อมในการเรียนระดับขั้นต่อไป สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555) ได้รวบรวมในด้านการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทั้งพัฒนาการทาง

ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา เพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กได้เรียนรู้ต่อไป สอดคล้องกับ บุษบง ตันติวงศ์ (2552) การศึกษาควรมีความมุ่งหมายที่จะดึงศักยภาพซึ่งแฝงเร้นอยู่ในตัวเด็กแต่ละคนให้แสดงออกมา ช่วยให้เด็กบรรลุศักยภาพสูงสุดที่ตนมี นำไปสู่การพัฒนาเจตจำนงในทิศทางที่ตัวเองจะชอบไปโรงเรียนมีความสุขกับการเรียนผลการวิจัยของกรมวิชาการ ปี 2535 พบว่าเด็กมาโรงเรียนแล้ว มีความสุขเกิดจากปัจจัย 3 ประการ คือ ประการแรก รักโรงเรียน มาโรงเรียนแล้วรู้สึกอบอุ่น สบายใจ มีเพื่อนเล่นได้เรียนและมีความรู้ ประการที่สอง คือ รักครูเพราะครูใจดี มีความรู้และสอนดีได้รับความรู้ ประการที่สามคือ รักเพื่อนเพราะเป็นคนดี (คู่มือครู, 2544, หน้า 1) สอดคล้องกับ ยนต์ ชุ่มจิต (2531, หน้า 49-55) ครูจะสอนให้นักเรียนของตนมีความสุขเพลิดเพลินกับการเล่าเรียน ไม่เบื่ออยากจะไม่เรียน อยู่เสมอ มีความคิดสร้างสรรค์มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในตัวเองสอดคล้องกับ บุษบง ตันติวงศ์ (2552) เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่กำลังก่อเกิดจินตนาการ พลังจินตนาการจะค่อย ๆ เผยตัวออกมาในรูปของการคิดฝัน จึงควรเปิดโอกาสให้เด็กใช้ความคิดของตนอย่างเต็มที่ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อสร้างเสริมจินตนาการและความสร้างสรรค์ผู้สำเร็จการศึกษาจะ มีความประพฤติดี กิริยามารยาทดี สุภาพอ่อนน้อม รู้จักการเคารพให้เกียรติผู้อื่น มีน้ำใจ รู้จักการแบ่งปัน การช่วยเหลือผู้อื่นเข้ากับเพื่อน ได้มีคุณธรรมและจริยธรรม รู้จักความถูกต้องสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2550, หน้า 37-56) อบรมดูแลความประพฤติของศิษย์ให้มีความเจริญก้าวหน้าด้านเจตคติ เช่น การตรงต่อเวลา ความขยัน ความมีระเบียบวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ในขณะที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2534, หน้า 44) เด็กมีการติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกันมาก จากการเล่น การทำงานและอยู่ใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อน ทำให้เด็กเรียนรู้และเลียนแบบจากเพื่อนทั้งความคิดและการกระทำ ทั้งนี้เพื่อต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนให้เป็นพวกเดียวกัน สอดคล้องกับ ยนต์ ชุ่มจิต (2531, หน้า 49-55) สอนเรื่องปฏิบัติตาม

วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เช่น การแสดงความเคารพและกิริยามารยาทที่ดี

ข้อเสนอในการนำผลวิจัยไปใช้

1. คริสตจักรหรือผู้สนใจ ต้องให้ความสำคัญต่อการเลือกบริเวณสถานที่จัดตั้งโรงเรียน โรงเรียนจำเป็นต้องเป็นสถานที่ที่มีความปลอดภัย มีการคมนาคมสะดวก มีอาณาบริเวณที่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์การจัดตั้ง แม้ว่าที่ดินบริเวณบางแสวนมีราคาสูง เป็นเมืองท่องเที่ยว และมีโรงงานอุตสาหกรรมก็ตาม เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่ที่รวมของเด็กซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาประเทศ และโรงเรียนมีส่วนในการส่งเสริมให้เด็กมีสุขภาพดีแบบองค์รวมด้วย คณะกรรมการบริหารโรงเรียนควรคำนึงถึงประโยชน์ในการจัดบริการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อให้ นักเรียนได้ประโยชน์สูงสุดอย่างแท้จริง ต้องให้ความสำคัญต่อการก่อสร้างโรงเรียนและอาคารที่จะมั่นคงแข็งแรง อาคารและห้องประกอบการต่าง ๆ มีขนาดและลักษณะที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย และเพียงพอต่อการใช้ เพื่อสิ่งเหล่านี้จะเอื้อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน

2. คริสตจักรหรือผู้สนใจ ควรเตรียมพร้อม ทางด้านทุนทรัพย์ สถานที่และบุคลากร พร้อมทั้งวางนโยบาย และมีวัตถุประสงค์ชัดเจนเกี่ยวกับ จำนวนนักเรียนในช่วงเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อความสะดวกในการจัดตั้งโรงเรียน และพร้อมอธิบายได้ โดยมีอัตราส่วนของนักเรียนต่อห้องเรียนตามเกณฑ์กำหนดเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรวางโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจนและปฏิบัติตามที่วางไว้ แม้ว่าจะมีบางสิ่งที่ยากต่อดำเนินการ เพื่อความโปร่งใสและถูกต้องในการบริหารจัดการ ควรช่วยในบุคคลทุกตำแหน่งในโรงเรียนตระหนักถึงนโยบายของโรงเรียน กำหนดขอบเขตการทำงาน แต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน และส่งเสริมให้ทุกตำแหน่งให้ เกียรติซึ่งกันและกันเพื่อที่ทุกฝ่ายจะก้าวไปในทิศทางเดียวกัน และให้โรงเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ผู้มีอำนาจตัดสินใจในการคัดเลือกบุคลากรของโรงเรียนนั้น นอกจากการให้ความสำคัญกับระดับสติปัญญา ความรู้ความสามารถ (Intelligence Quotient, IQ) โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้สำหรับแต่ละฝ่ายงานไม่ควรละเลยการพิจารณาระดับความฉลาดด้านอารมณ์ (Emotional Quotient, EQ) สำหรับเรื่องบุคลิกภาพและการควบคุมตนเองและระดับความคิดด้านศีลธรรม (Moral Quotient, MQ) ในใจซึ่งความสัมพันธ์กันจะขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ เพื่อ ความเป็นคนที่สมบูรณ์และเป็นแบบอย่างให้แก่นักเรียน ควรพิจารณาอัตราค่าธรรมเนียมระดับไม่สูงนัก เพื่อเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กในชุมชน ในขณะที่โรงเรียนยังสามารถบริหาร จัดการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ซึ่งทางคริสตจักรอาจหางบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติมหรือสรรหาอาสาสมัครในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของเด็ก ๆ ในชุมชนและเป็นความรักและการ แบ่งปันของผู้มีศรัทธาในพระเยซูคริสต์

3. ผู้มีอำนาจตัดสินใจ กำหนดกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ พร้อมทั้ง สนับสนุนด้านงบประมาณ ความรู้เฉพาะด้าน วิธีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการบริหารโรงเรียนควรพิจารณาเรื่องการศึกษาต่อระดับชั้นประถมเมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษา ซึ่งความพร้อมของนักเรียนในระดับการสอบแข่งขันเป็นสิ่งที่โรงเรียนอนุบาลที่ไม่มีระดับประถมศึกษาต้องพบเจอ ในขณะที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนหลายหลักสูตร ซึ่งโรงเรียนอาจจัดการเรียนการสอนปกติตาม หลักสูตรและเพิ่มเติมหลักสูตรพิเศษสำหรับการสอบหรืออาจสร้างสัมพันธ์กับโรงเรียนอื่นเป็นพันธมิตรทางด้านการศึกษา หรืออาจวางแผนสำหรับการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา หรืออาจดำเนินการอื่น ๆ เพื่อให้ นักเรียนสามารถเตรียมความพร้อมอย่างเต็มที่และส่งผลให้ผู้ปกครองไร้กังวล

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). *חקקคทงปัญญ: สหทอนฝ่วกฤตการศีกษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ซักเซสมิเด็ย.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). *บั้นสมองของชาติ: ยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศีกษา*. กรุงเทพฯ: ซักเซสมิเด็ย.
- กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ สข. (2546). *นโยบายของกระทรวงศีกษาธิการในการพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศีกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.opec.go.th>.
- ชนาทิพย์ จุตระกูล, สิริินทร์ สุรักขกะ, อนินทิตา ไปชะกฤษณะ และลลิตา ว่างตาล. (2536). *หลักสูตรการอบรมผู้บริหารและครูโรงเรียนอนุบาลเอกชน* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุภาการพิมพ์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2534). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศีกษากับการสอนระดับอนุบาล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ยนต์ ชุมจิต. (2531). *ความเป็นครู*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์. (2544). *การศีกษาทุนนิยมและโลกาภิวัตร์*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วราณี อัสวโกจิน. (2531). *ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ส่งเด็กเข้าโรงเรียนเอกชนที่มุ่งจัดการศีกษา โดยเน้นวิชาการในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์การศีกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศีกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิลาวัลย์ มาคุ้ม. (2553). *โรงเรียนนานาชาติ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.ksp.or.th>.
- ประเสริฐ สะมะลาภา. (2543). *การประกันคุณภาพการศีกษา โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ผู้จัดการออนไลน์ ASTV. (2552). *วิจัยพบเด็กแรกเกิดถึง 7 ขวบพร้อมเรียนภาษามากที่สุด*. เข้าถึงได้จาก <http://www.2pasa.com>.
- สนาน ลิปีเสวดกุล. (2547). *การพัฒนารูปแบบการศีกษาขั้นพื้นฐานนานาชาติสำหรับประเทศไทยในอนาคต*. *วารสารศีกษาศาสตร์*, 16, 65-78.
- สายชน หมวกเหล็ก. (2542). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดสระบุรี*. วิทยานิพนธ์ศีกษาสาตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศีกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุน อมรวีวัฒน์. (2544). *หลักและแนวปฏิบัติในโรงเรียนประถมศีกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2550). *คู่มือสมาชิกคุรุสภา*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.